

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

KOM(91) 285 endelig udg. - SYN 356

Bruxelles, den 6 august 1991

Forslag til

RADETS DIREKTIV

om angivelse af husholdningsapparaters energi-
og ressourceforbrug ved hjælp af mærkning
og standardiseret varedeklaration

(forelagt af Kommissionen)

INDHOLD

	<u>Side</u>
<u>BEGRUNDELSE</u>	
I. Indledning	3
II. Energimærkningens udvikling i Fællesskabet	5
III. Behovet for energimærkning og varedeklaration	6
IV. En energimærkningsordnings omkostninger og fordele	7
V. Kriterierne bag det foreslåede direktiv	7
VI. Kommentarer til artiklerne i direktivforslaget	8
<u>FORSLAG TIL RADETS DIREKTIV</u>	12

BEGRUNDELSE

1. Indledning

1. Dette direktiv og den fællesskabsordning for mærkning af husholdningsapparater, det tager sigte på, har to formål:
 - at fremme energibesparelserne ved at skabe større forståelse hos forbrugerne
 - at sikre, at medlemsstaternes foranstaltninger på dette område ikke skaber handelshindringer.
2. På sit møde den 16. september 1986 opstillede Ministerrådet nye energipolitiske mål for Fællesskabet i 1995, heriblandt en forbedring af energieffektiviteten på mindst 20%. En vurdering af medlemsstaternes energipolitik, som blev foretaget i 1988, viste imidlertid, at Rådets målsætning for energieffektivitet i 1995 næppe ville kunne opfyldes, hvis der ikke blev ført en strammere politik. Det så ud til, at der blev taget færre initiativer til fordel for energieffektivitet, det gjaldt navnlig investering i enkelte energieffektivitetsprojekter. En vurdering af medlemsstaternes energipolitik, som blev foretaget for nylig, har bekræftet tendensen fra 1988. Hvis effektiviteten forbedres med den nuværende hastighed, kan Fællesskabet kun forvente en forbedring på endnu 10% i løbet af tidsrummet 1988/1995. Det svarer til en forbedring af energieffektiviteten på under 14%, dvs. betydelig mindre end den målsætning, som blev opstillet i 1986. Før olieprisfaldet i 1986 var forbedringsgraden højere, end den siden har været, men effektivitetsforbedringen har ikke på noget tidspunkt kunnet opfylde Fællesskabets energipolitiske mål, og der må derfor iværksættes strengere foranstaltninger.
3. Golfkrigen, den ændrede opfattelse af olieforsyningernes fremtidige sikkerhed, den førte med sig, og bekymringer for miljøet har imidlertid bevirket, at energieffektivitet er blevet placeret højt på den politiske dagsorden.

4. Den laden stå til, som har præget energieffektivitetsområdet, har betydet, at den økonomiske væksts følger for energiforbruget ikke er blevet opvejet af øget effektivitet, og energiforbruget er således vokset fra 645 Mtoe i 1982 til 711 Mtoe i 1989. Energiforbruget i industrien har i dette tidsrum været næsten statisk (hovedsagelig på grund af strukturomlægninger), hvorimod energiforbruget er blevet betydeligt forøget i transport- og byggesektoren. Navnlig på det vigtigste område, som omfattes af dette direktiv, er husholdningernes elektricitetsefterspørgsel steget fra 581 Twh i 1982 til 789 Twh i 1989, dvs. en stigning på 35%. Husholdningernes elektricitetsforbrug er således vokset fra 8,1% af det samlede energiforbrug i 1982 til 9,5% i 1989.
5. Energi- og miljøministrene opstillede på deres fælles møde i Rådet i Luxembourg i november 1990 det mål, at CO₂-emissionerne i Fællesskabet skulle stabiliseres på deres 1990-niveau inden år 2000. Da energieffektivitet er det bedste middel, hvormed CO₂-emissionerne kan reduceres, må der føres en stram energieffektivitetspolitik i Fællesskabet, hvis Rådets målsætning skal opfyldes.
6. For at hjælpe medlemsstaterne med deres energieffektivitetspolitik godkendte Rådet den 5. juni 1989 et EF-handlingsprogram for forbedring af energiudnyttelsen (PACE)⁽¹⁾. Desuden foreslog Kommissionen den 3. oktober 1990 et fællesskabsprogram for forbedring af energieffektiviteten (SAVE)⁽²⁾, som skulle begynde i 1991 og løbe over fem år. Programmets kerne er en omfattende række lovgivningsinitiativer suppleret af målrettede pilotaktioner samt en betydelig indsats for at forbedre oplysningsformidlingen mellem medlemsstaterne og mellem Fællesskabet og andre interesserede parter. Dette forslag er led i SAVE-programmet.
7. Det foreliggende direktiv drejer sig om, hvorledes husholdningsapparaters energieffektivitet kan forbedres ved hjælp af bedre forbrugeroplysning, således at konkurrencen mellem producenterne øges. Det vil få størst virkning på elektricitetsforbruget, men apparater, som benytter andre energiformer, f.eks. gas, vil også blive berørt. Kommissionen mener derfor, at der snarest muligt må vedtages gennemførelsesdirektiver for de apparater, som er opført i direktivet.

(1) EFT nr. L 157 af 9.6.1989, s. 32.

(2) KOM(90) 365 endelig udg.

II. Energimærkningens udvikling i Fællesskabet

8. I 1979 vedtog Rådet direktiv 79/530/EØF⁽³⁾ med det formål at indføre en ordning for energimærkning af husholdningsapparater for hele Fællesskabet. På grundlag heraf kunne medlemsstaterne indføre obligatorisk energimærkning, men var ikke forpligtet til det. Samtidig vedtog Rådet et gennemførelsesdirektiv for ovne (direktiv 79/531/EØF⁽⁴⁾). Kommissionen fremsatte forslag om en række andre apparater. Da der imidlertid var uenighed om især tekniske målestandarder og om fejlmargener, blev ingen af disse forslag vedtaget af Rådet. Interessen for ordningen, og dermed også for dens virkninger, var derfor ringe. Senere tog en række medlemsstater imidlertid selv initiativer på dette område. Således indførte navnlig Tyskland en række frivillige ordninger for de vigtigste husholdningsapparater. Det betød indførelse af mærkning, der oprindeligt byggede på Kommissionens forslag, og af varedeklARATIONER. På det seneste er interessen blussat op igen og flere medlemsstater, heriblandt Nederlandene, Danmark og Det Forenede Kongerige, har arbejdet med deres egne ordninger. For Danmarks vedkommende førte det til et formelt forslag om en obligatorisk ordning. Forslaget blev anmeldt til Kommissionen den 22. april 1990 i overensstemmelse med direktiv 83/189/EØF⁽⁵⁾, som pålægger medlemsstaterne at anmelde nye tekniske standarder og forskrifter til Kommissionen og giver den mulighed for at udsætte dem, hvis deres indførelse skaber hindringer for den frie varebevægelighed. Kommissionen fandt, at en sådan ordning sandsynligvis ville lægge hindringer i vejen for handelen mellem medlemsstaterne. Under henvisning til direktivets artikel 9, stk. 2, bad den derfor Danmark om at udsætte sit forslag i et år og erklære samtidig, at den selv ville foreslå en harmoniseret ordning i løbet af dette tidsrum. Siden det blev opgivet at nå til enighed om gennemførelsesdirektiverne, er der blevet arbejdet videre med målestandarder og metoder, og der er almindelig enighed om en metode, hvormed fejlmargener skal behandles. Medlemsstaternes erfaringer med deres egne ordninger har desuden bevirket, at mange af disse tekniske problemer er blevet løst. Derfor skulle også tidligere tekniske problemer kunne overvindes.

(3) EFT nr. L 145 af 13.6.1979, s. 1.

(4) EFT nr. L 145 af 13.6.1979, s. 7.

(5) EFT nr. L 109 af 26.4.1983, s. 8.

III. Behovet for energimærkning og varedeklaration

9. Formålet med denne ordning er at oplyse potentielle købere om de forskellige udbudte apparaters energiforbrug, så de kan tage både det og de løbende omkostninger, det giver anledning til, med i overvejelserne, når de skal træffe deres valg. Forskellige undersøgelser har vist, at husholdningsapparaters energiforbrug varierer betydeligt, og at der, med det nuværende effektivitetsniveau ikke er noget bestemt forhold mellem energieffektivitet og pris eller ydeevne. Hvis de potentielle købere var opmærksomme på disse forskelle og forstod dem, ville de være tilbøjelige til at købe apparater, som var mere energieffektive, billigere i drift og mere miljøvenlige. Dette ville på grund af de normale konkurrenceforhold lægge et betydeligt pres på fabrikanterne for at få dem til at fremstille mere energieffektive apparater. På nuværendetidspunkt får nogle forbrugere allerede sådanne oplysninger, men de fleste af dem gør ikke. Følgen er, at kun de færreste forbrugere foretrækker energieffektive apparater, og at markedet ikke opmuntrer til fremstilling af dem.
10. Ordningen kan også gøre brugerne opmærksomme på, at energiforbruget afhænger af, hvordan de benytter apparatet. Det kan indirekte tilskynde dem til at bruge apparaterne mere effektivt.
11. Det er svært at afgøre, hvilken indflydelse en mærknings- og oplysningsordning vil få på husholdningsapparaters energieffektivitet. Tekniske vurderinger tyder imidlertid på, at der stadig er store muligheder for energibesparelser, selv om husholdningsapparaters energiforbrug er faldet betydeligt i de sidste ti år, og at der måske kan spares en fjerdedel af den elektricitetsmængde på 108 Twh⁽⁶⁾⁽⁷⁾, som forbruges af de apparater, dette direktiv drejer sig om. Denne besparelse kan naturligvis ikke opnås alene ved hjælp af mærkning og oplysning. Erfaringer fra f.eks. USA viser imidlertid, at mærknings- og oplysningsordninger bedst kan bidrage til disse besparelser, hvis de kombineres med andre foranstaltninger, f.eks. standarder for minimal effektivitet (frivillige eller obligatoriske) eller afgiftsmæssige fordele.

(6) Skøn fra Fitchner "The potential for energy saving in the application of electrical energy".

(7) Nogle af disse apparater benytter andre energiformer, f.eks. gas eller varmt vand, men de fleste bruger elektricitet.

IV. En energimærkningsordnings omkostninger og fordele

12. Som allerede nævnt er det vanskeligt at opgøre fordelene ved en generel energimærkningsordning eller vurdere dens omkostninger, ikke mindst i betragtning af en sådan ordnings fleksibilitet. Det er imidlertid klart, at fordelene fuldt ud opvejer omkostningerne. F.eks. kan forbrugerens gennemsnitlige energibesparelse på et køleskab som følge af mærkningen være på 25-50 ECU i apparatets levetid, mens mærkningsordningens omkostninger pr. apparat ligger under 1 ECU. Tallene for andre apparater kan naturligvis variere betydeligt, men det er stadig klart, at fordelene vil være en til to gange større end omkostningerne.

V. Kriterierne bag det foreslåede direktiv

13. Ordningens formål er at få forbrugerne til at købe og fabrikkerne til at fremstille apparater, som er mere energieffektive. Den kan også indirekte tilskynde til mere effektiv brug af dem. For at ordningen kan få den størst mulige virkning, må den opfylde en række grundlæggende kriterier: -
- i) Ordningen skal være ensartet. Hvis der til den samme type apparater hører en række forskellige etiketter eller varedeklarationssedler i forskellige udformninger, kan forbrugerne blive forvirrede, når de sammenligner konkurrerende apparater, og se helt bort fra oplysninger om energiforbruget.
 - ii) Ordningen skal være altomfattende, alle apparater af en given type skal mærkes. Ellers er der risiko for, at forbrugerne ikke ønsker at blive mindet om et apparats driftsomkostninger og derfor foretrækker et mindre effektivt apparat uden mærke frem for et effektivt, som er mærket
 - iii) Etiketten og varedeklarationen skal være så klare som muligt og samtidig give så mange relevante oplysninger som muligt.
 - iv) Ordningen bør omfatte både en etiket for dem, der foretager impulskøb, og en varedeklaration for dem, der er villige til at bruge mere tid på at undersøge de forskellige apparaters fordele i forhold til hinanden.
 - v) Ordningen bør være fleksibel. Den bør navnlig rumme mulighed for ajourføring, hvis apparaternes effektivitet forbedres, for indførelse af standarder for minimal effektivitet (frivilligt eller obligatorisk) og for udvidelse til andre apparater.
 - vi) Ordningen bør være så enkel at administrere som muligt og kræve de mindst mulige omkostninger.
 - vii) Endelig bør ordningen fjerne alle handelshindringer mellem medlemsstaterne, når det gælder energimærkning og varedeklaration, og fremme det indre marked.

VI. Kommentarer til artiklerne i direktivforslaget

Kommentarer til artikel 1

I denne artikel beskrives direktivets formål. Det er som allerede nævnt at undgå hindringer på det indre marked, fordi medlemsstaterne selv indfører mærkningsordninger. For at undgå dette indføres en ensartet fællesskabsordning, der indebærer samme fordele, som de nationale ordninger, og som såvidt muligt opfylder de allerede nævnte kriterier.

Artiklen indeholder desuden en liste over de apparater, som forbruger mest energi, samt en bestemmelse om, at denne liste kan udvides. Dette kan blive nødvendigt, hvis der fremkommer nye apparater, eller hvis energiforbruget i forbindelse med en nuværende apparattype vokser, f.eks. på grund af øget udbredelse.

Kommentarer til artikel 2

Denne artikel indeholder bestemmelser om, at oplysningerne om energiforbruget skal anføres på en etiket eller en varedeklaration.

Desuden skal der i Fællesskabet foreligge et teknisk dokumentationsmateriale, således at fabrikantens grundlag for etikettens eller varedeklarationens påstande lettere kan bedømmes, hvis der opstår tvivl om deres rigtighed.

Kommentarer til artikel 3

Ifølge denne artikel skal fabrikanten sørge for både en etiket og en varedeklaration. Etiketten er for dem, der ønsker at købe apparatet med det samme. Varedeklarationen er en standardformular, som indeholder mere fuldstændige oplysninger om apparatets vigtigste egenskaber, herunder dets energieffektivitet (f.eks. energiforbrug i forskellige indstillinger), således at de købere, der ønsker at undersøge de forskellige konkurrerende modeller fordele i forhold til hinanden, kan tage standardformularens mere fuldstændige oplysninger med sig og læse dem i ro og mag. Desuden kan andre (medlemsstaterne, forbrugerorganisationerne, forhandlerne osv.), som ønsker at drage sammenligninger, hente disse oplysninger her. Den kan også indeholde oplysning om hensigtsmæssig brug af apparatet og om dets indvirkning på miljøet.

Kommentarer til artikel 4

Denne artikel drejer sig om forhandlernes (hovedsagelig detailforhandlernes) og fabrikanternes ansvar. Man bør være opmærksom på, at kun en meget lille del af apparaterne udstilles i butikker eller andre steder. Størstedelen leveres direkte til kunderne og er da sandsynligvis stadig i den beskyttende emballage. Ifølge det nuværende direktiv (79/530) skal fabrikkerne levere et komplet sæt etiketter med hvert apparat. Det fører til et stort spild af etiketter, da kun en lille del af dem bliver brugt. Desuden kan fabrikkerne ikke vide, hvor i det indre marked et apparat bliver solgt, og hvilket sprog etiketterne skal leveres på.

På denne baggrund skal forhandlerne ifølge det foreliggende direktiv selv anbringe etiketten og sørge for, at den er på det rigtige sprog, og den behøver derfor kun at blive leveret i samme antal, som de apparater, der faktisk udstilles. Fabrikkerne kan udarbejde deres egen ordning for den mest rentable levering af etiketter. Da forhandlerne imidlertid ikke kan udstille og derfor heller ikke sælge apparater, som ikke er forsynet med etiket, indeholder artiklen en bestemmelse om en sikkerhedsordning for hurtig levering af de relevante etiketter, hvis fabrikantens ordning svigter.

Artiklen beskæftiger sig også med det juridiske ansvar for urigtige etiketter eller varedeklARATIONER. En fabrikant, som har leveret urigtige oplysninger eller på anden måde undladt at opfylde sine forpligtelser, bærer således selv det endelige ansvar. Da det imidlertid er vanskeligt at retsforfølge fabrikkerne direkte, har forhandlerne det juridiske ansvar, men skal have erstatning af fabrikkerne.

Kommentarer til artikel 5

Ifølge denne artikel kan gennemførelsesdirektiverne indeholde en bestemmelse om, at den eventuelle køber skal kunne få oplysningerne om apparaternes energiforbrug i de tilfælde, hvor apparaterne ikke udstilles, så han ved hjælp af disse oplysninger kan træffe et fornuftigt valg. For øjeblikket drejer det sig fortrinsvis om postordreforretninger og katalogsalg. Artiklen lader kun muligheden stå åben, da det med de nuværende erfaringer ikke ville være muligt at fastsætte bestemmelser for alle den slags salgsformer eller tage højde for dem, der endnu ikke er udviklet, og der ville heller ikke administrativt set være nogen mening i at fastsætte bestemmelser for salgsformer, der kun tegner sig for en ringe del af salget.

Kommentarer til artikel 6

Denne artikel gælder de tilfælde, hvor der ifølge anden fællesskabslovgivning skal foreligge andre oplysninger om de samme apparater, navnlig oplysninger om luftbåren støj, som ifølge det tidligere direktiv 79/530) skulle medtages på etiketten. På denne måde kan de forskellige etiketter eller varedeklARATIONER forenes, hvor det er hensigtsmæssigt.

Kommentarer til artikel 7

I denne artikel præciseres medlemsstaternes rolle for ordningens gennemførelse. Bortset fra litra a) og b), som pålægger dem at sikre, at ordningen fungerer tilfredsstillende, skal de (ifølge litra c)) forbyde andre mærkninger, hvis de kan skabe forvirring. Ifølge litra d) skal forhandlerne kunne anlægge sag for at tvinge fabrikkerne til at opfylde deres forpligtelser. Det vil betyde en ret omfattende selvkontrol. På samme måde kan forbrugerne ifølge litra e) anlægge sag mod forhandlerne, som normalt er de nærmeste og derfor lettere at nå. Det bør bemærkes, at foranstaltningerne i denne artikel ikke behøver at være fastsat ved lov. De medlemsstater, der har velfungerende frivillige ordninger for mærkning og oplysninger om energiforbrug, kan ved hjælp af kontrakter sørge for, at fabrikkerne overholder deres forpligtelser.

Kommentarer til artikel 8

Denne artikel giver medlemsstaterne mulighed for at lade udpegede organer udføre de forpligtelser, der påhviler medlemsstaterne ifølge dette direktiv.

Kommentarer til artikel 9

Denne bestemmelse, som tager sigte på det indre marked, forbyder medlemsstaterne at nedlægge forbud mod markedsføring af apparater ved at henvise til oplysningerne om apparaternes energiforbrug, hvis disse oplysninger opfylder kravene i direktivet og de relevante gennemførelsesdirektiver. Bestemmelsen berører ikke rettigheder i forbindelse med apparater, der ikke omfattes af et gennemførelsesdirektiv, og den berører heller ikke rettigheder i forbindelse med andre forhold, f.eks. standarder for minimal effektivitet.

Kommentarer til artikel 10

Ifølge denne artikel kan Kommissionen bistået af et udvalg vedtage gennemførelsesdirektiverne og føje flere apparater til listen i artikel 1.

Kommentarer til artikel 11

Ifølge denne artikel skal der, i overensstemmelse med Kommissionens erklæring i forbindelse med Den Europæiske Fælles Akt, nedsættes et rådgivende udvalg, således at harmoniseringsforanstaltninger, der træffes under henvisning til artikel 100 A, kan vedtages hurtigt og effektivt. Det rådgivende udvalg nedsættes efter procedure 1 i artikel 2 i Rådets afgørelse 87/373/EØF⁽⁸⁾, der drejer sig om sådanne udvalgs form og arbejdsmåde. Desuden skal det rådgivende udvalg ifølge artiklens bestemmelser modtage oplysninger om ordningens funktion og analyser af den.

Kommentarer til artikel 12

Denne artikel indeholder en oversigt over, hvad der skal stå i gennemførelsesdirektivet.

Kommentarer til artikel 13

Ifølge denne artikel ophæves rammedirektivet (79/530). Ophævelsen finder dog først sted, når medlemsstaterne har iværksat det foreliggende direktiv, da der ellers er fare for, at foranstaltninger, som er blevet truffet for at iværksætte det, mister deres retsgyldighed, inden de bliver afløst af andre.

Kommentarer til artikel 14

Denne artikel drejer sig om tidsplanen for direktivets indførelse.

(8) EFT nr. L 197 af 18.7.1987, s. 33.

Forslag til
RADETS DIREKTIV
om angivelse af husholdningsapparaters energi- og ressourceforbrug
ved hjælp af mærkning og standardiseret varedeklaration

RADET FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR -

Under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab, særlig artikel 100 A,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,⁽¹⁾

i samarbejde med Europa-Parlamentet,⁽²⁾

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg⁽³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

Det er væsentligt at træffe foranstaltninger til gradvis oprettelse af det indre marked;

nogle medlemsstater har allerede deres egne frivillige ordninger for energimærkning af husholdningsapparater og for levering af andre oplysninger om deres energiforbrug; en medlemsstat har officielt foreslået at indføre sin egen obligatoriske mærkningsordning, og andre overvejer at gøre det; en række obligatoriske nationale ordninger ville imidlertid skabe hindringer for Fællesskabets interne samhandel;

ifølge Traktatens artikel 130 R skal naturens ressourcer udnyttes forsigtigt og fornuftigt; fornuftig energiudnyttelse er et af de vigtigste midler, hvormed dette mål kan nås, og hvormed forureningen af miljøet kan formindskes;

(1) EFT nr. L, s.

(2) EFT nr. L, s.

(3) EFT nr. L, s.

levering af korrekte, relevante og sammenlignelige oplysninger om husholdningsapparaters nøjagtige energiforbrug kan få kunderne til at vælge de apparater, hvis energiforbrug er mindst, og således tilskynde fabrikkerne til at fremstille apparater med lavere energiforbrug; indirekte vil det også fremme effektiv udnyttelse af disse apparater; foreligger sådanne oplysninger ikke, vil markedet for disse apparater ikke i tilstrækkelig grad kunne fremme en rationel energiudnyttelse;

en sådan forbedring af disse apparaters markedsføring opnås bedst, hvis alle apparater af en bestemt type har ensartet etiket, hvis kunderne får supplerende oplysninger om apparaternes energiomkostninger og forbrug af andre ressourcer, og hvis de kunder, der ikke ser apparaterne udstillet og derfor ikke har lejlighed til at se etiketten, også kan få disse oplysninger;

til dette formål skal hver type apparats energiforbrug og andre oplysninger i forbindelse med dem måles efter harmoniserede standarder og metoder, og det må kunne kontrolleres i afsætningsleddet, at disse standarder anvendes;

Rådets direktiv 79/530/EØF⁽⁴⁾ var et forsøg på at fremme disse målsætninger for husholdningsapparaters vedkommende. Da der imidlertid kun er blevet vedtaget gennemførelsesdirektiv for elovne, og da kun få medlemsstater har indført de fastsatte etiketter, må man tage ved lære af erfaringerne og skærpe direktivets bestemmelser; direktiv 70/530/EØF må derfor afløses af et andet; Rådets direktiv 79/531/EØF⁽⁵⁾ om mærkning af elovnes energiforbrug må revideres og integreres i den foreliggende ordning;

fuldstændig frivillige ordninger ville betyde, at kun nogle apparater blev mærket eller forsynet med den standardiserede varedeklaration; der er i så fald fare for, at nogle af kunderne forvirres; den foreliggende ordning skal derfor sikre, at samtlige apparater forsynes med energimærkning og de standardiseret varedeklaration;

(4) EFT nr. L 145 af 13.6.1979, s. 1.

(5) EFT nr. L 145 af 13.6.1979, s. 7.

husholdningsapparater benytter en lang række forskellige energiformer, hvoraf elektricitet og gas er de vigtigste; direktivet må derfor i princippet omfatte alle husholdningsapparater, uanset energiform;

ifølge Rådets direktiv 86/594/EØF af 1. december 1986 om luftbåren støj fra husholdningsapparater⁽⁶⁾ skal støjemissionen angives i energimærkningen, hvis en sådan findes; der må derfor fastsættes en bestemmelse om, at andre oplysninger og anden mærkning, som omfattes af fællesskabsordninger, kan indføjes, hvor dette er hensigtsmæssigt;

kun de apparattyper, hvis samlede energiforbrug er stort, og hvis energieffektivitet kan forøges i betydelig grad, behøver at medtages -

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

1. Formålet med dette direktiv er at harmonisere de nationale forskrifter for offentliggørelse af oplysninger om energiforbrug og supplerende oplysninger hertil, navnlig offentliggørelse ved hjælp af mærkning og varedeklaration, i forbindelse med følgende husholdningsapparater, også når de sælges til andre formål end husholdningsbrug:

- køleskabe, fryserer og kombinationer af dem,
- vaskemaskiner, tørretumblere og kombinationer af dem
- opvaskemaskiner,
- ovne,
- vandvarmere,
- belysningsapparater.

Andre husholdningsapparater kan i overensstemmelse med artikel 10, litra b), føjes til listen i stk. 1.

(6) EFT nr. L 344 af 6.12.1986, s. 24.

2. Dette direktiv gælder ikke mærkeplader og lignende, som anbringes på apparaterne af sikkerhedshensyn.
3. Ved "forhandler" forstås i dette direktiv en detailhandler eller anden person, som udstiller eller sælger husholdningsapparater til den endelige bruger.

Artikel 2

1. Forbrugerne orienteres om husholdningsappaternes forbrug af energi og andre ressourcer samt supplerende oplysninger i forbindelse hermed ved hjælp af en varedeklaration og en etiket, der anbringes på de husholdningsapparater, der udbydes til salg eller udstilles.
2. Oplysningerne og reglerne for anbringelse af etiketten fastsættes i direktiver for hver enkelt apparattype, der vedtages til gennemførelse af dette direktiv.
3. Fabrikanten udarbejder det i stk. 4 beskrevne tekniske dokumentationsmateriale, og han eller hans repræsentant i Fællesskabet skal i mindst 10 år efter det sidste apparats fremstilling kunne stille det til rådighed for de nationale myndigheder ved inspektion.

Er hverken fabrikanten eller dennes repræsentant etableret i Fællesskabet, påhviler det den, som markedsfører produktet i Fællesskabet, at stille det tekniske dokumentationsmateriale til rådighed.

4. Etikettens og varedeklarationens rigtighed skal kunne bedømmes ved hjælp af det tekniske dokumentationsmateriale. Det skal indeholde:
 - en generel beskrivelse af produktet
 - resultatet af konstruktionsberegninger, hvis de er relevante
 - afprøvningsrapporter
 - værdier afledt af værdierne for lignende modeller skal være ledsaget af de samme oplysninger om disse modeller.

Artikel 3

1. Fabrikanter eller repræsentanter for fabrikanter i Fællesskabet, der markedsfører de i gennemførelsesdirektiverne angivne husholdningsapparater, skal levere en etiket, som er i overensstemmelse med dette direktiv.
2. Foruden etiketterne skal fabrikanten eller hans repræsentant i Fællesskabet levere en varedeklaration. Denne deklaration skal indgå i produktbrochurer eller anden litteratur, som fabrikanten eller hans repræsentant i Fællesskabet leverer sammen med apparatet.
3. Detailforhandlerne og andre interesserede parter kan benytte oplysningerne på etiketten og i varedeklarationen til sammenlignende oversigter over de forskellige modellens ydeevne i forhold til hinanden.

Artikel 4

Følgende bestemmelser gælder for mærkning og varedeklaration:

- a) apparater, som omfattes af et gennemførelsesdirektiv, forsynes af forhandlerne med en passende etiket på det i gennemførelsesdirektivet angivne sted og på det relevante sprog, når de udstilles. Forhandlerne er over for kunderne og de offentlige myndigheder ansvarlige for etikettens og varedeklarationens rigtighed. Dog skal den pågældende fabrikant eller i givet fald hans repræsentant holde forhandlerne skadesløse, hvis fabrikanten leverer ukorrekte etiketter eller varedeklarationer eller på anden måde undlader at opfylde kravene i dette direktiv eller et gennemførelsesdirektiv.
- b) fabrikanten eller hans repræsentant i Fællesskabet leverer gratis de nødvendige etiketter til de i litra a) omtalte forhandlere. De oplyses desuden, hvor etiketten ifølge dette direktiv og det pågældende gennemførelsesdirektiv skal anbringes. Fabrikanterne eller deres

repræsentanter i Fællesskabet kan frit vælge deres egen ordning for levering af etiketterne. Dog skal de sammen med hvert apparat levere en adresse og et telex- eller telefaxnummer, som forhandleren kan henvende sig på med en anmodning om etiketter. De træffer alle nødvendige foranstaltninger for at sikre, at etiketterne leveres senest 5 arbejdsdage efter anmodningens modtagelse. De er ansvarlige for de leverede oplysningers rigtighed og skal holde forhandlerne skadesløse, hvis de leverer ukorrekte etiketter eller varedeklARATIONER. De er frem for alt ansvarlige for, at de etiketter og varedeklARATIONER, de leverer, i enhver henseende opfylder dette direktivs og det relevante gennemførelsesdirektivs krav.

Artikel 5

Udbydes apparaterne til salg ved postordre, katalog eller andre midler, som indebærer, at kunden ikke får det udstillede apparat at se, skal gennemførelsesdirektiverne indeholde en bestemmelse om, at kunden skal have udleveret de oplysninger, der er angivet på etiketten eller varedeklARATIONEN.

Artikel 6

Gennemførelsesdirektiverne skal indeholde krav om, at etiketten og varedeklARATIONEN indeholder de i direktiv 86/594 fastsatte oplysninger om luftbåren støj. De kan endvidere indeholde krav om, at andre oplysninger om de pågældende apparater, som kræves ifølge fællesskabslovgivning, medtages på etiketten eller i varedeklARATIONEN.

Artikel 7

Medlemsstaterne træffer alle nødvendige foranstaltninger for at sikre,

- a) at fabrikanten, fabrikantrepræsentanter og forhandlere på deres territorium opfylder deres forpligtelser i henhold til dette direktiv,

- b) at al mærkning med oplysninger om energiforbrug, som anbringes på apparater, der omfattes af et gennemførelsesdirektiv og udstilles til salg på deres territorium, i enhver henseende opfylder kravene i dette direktiv og de relevante gennemførelsesdirektiver,
- c) at lignende udstilling af etiketter, mærker, symboler eller inskriptioner med oplysninger om energiforbrug, som ikke opfylder kravene i dette direktiv og de relevante gennemførelsesdirektiver, forbydes, hvis de kan vildlede eller forvirre,
- d) at forhandlerne kan anlægge sag for at kræve direktivet overholdt og opnå skadeserstatning, hvis fabrikanten eller hans repræsentant ikke opfylder deres forpligtelser,
- e) at faktiske eller potentielle kunder eller andre berørte parter kan anlægge sag for at kræve direktivet overholdt og opnå skadeserstatning, hvis forhandlerne ikke opfylder deres forpligtelser.

Artikel 8

Overholdelse af de nationale bestemmelser, hvorved dette direktiv gennemføres, og af gennemførelsesdirektiverne, når apparatet er blevet markedsført, kontrolleres af medlemsstaterne. Kommissionen modtager fra medlemsstaterne alle relevante oplysninger og statistikker om, hvordan ordningen fungerer.

Artikel 9

1. Medlemsstaterne kan ikke forbyde eller begrænse markedsføring af husholdningsapparater, der omfattes af et gennemførelsesdirektiv, på grund af etikettens oplysninger om energiforbrug, eller dens øvrige obligatoriske oplysninger, hvis bestemmelserne i dette direktiv og gennemførelsesdirektiverne er opfyldt.

2. Bortset fra resultatet af de kontrolundersøgelser, som foretages, når apparaterne er udstillet til salg, anser medlemsstaterne dette direktiv og gennemførelsesdirektivernes bestemmelser om mærkning og varedeklaration for opfyldt, hvis husholdningsapparater, der omfattes af et gennemførelsesdirektiv og markedsføres eller udstilles, er forsynet med den relevante etiket og varedeklaration.

Artikel 10

De vigtigste foranstaltninger i forbindelse med ordningens indførelse og funktion vedtages og tilpasses til den tekniske udvikling efter proceduren i artikel 11. Disse foranstaltninger omfatter bl.a.:

- a) Gennemførelsesdirektiverne.
- b) Tilføjelse af andre husholdningsapparater på listen i artikel 1, stk. 1, hvis der kan opnås betydelige energibesparelser.

Artikel 11

Der nedsættes et rådgivende udvalg, som består af repræsentanter for medlemsstaterne, og som har Kommissionens repræsentant som formand; udvalget skal bistå Kommissionen med de foranstaltninger, der omtales i dette direktiv, navnlig i artikel 10.

Kommissionens repræsentant forelægger udvalget et udkast til de foranstaltninger, der skal træffes. Udvalget afgiver en udtalelse om dette udkast inden for en frist, som formanden kan fastsætte under hensyn til, hvor meget det pågældende spørgsmål haster, i givet fald ved afstemning.

Udtalelsen optages i mødeprotokollen; derudover har hver medlemsstat ret til at anmode om, at dens holdning indføres i mødeprotokollen.

Kommissionen tager størst muligt hensyn til udvalgets udtalelse. Den underretter udvalget om, hvorledes den har taget hensyn til dets udtalelse.

Artikel 12

Gennemførelsesdirektiverne skal indeholde følgende:

- a) Den nøjagtige definition på den type apparater, der omfattes.
- b) De målestandarder og målemetoder, der skal anvendes med henblik på at fremskaffe de i artikel 2, stk. 2 omhandlede oplysninger.
- c) Den i artikel 3, stk. 1, omtalte etikets udformning og indhold.
- d) Det sted, hvor etiketten skal anbringes på apparatet. I givet fald bestemmelser om, at etiketten skal anbringes eller trykkes på emballagen.
- e) Indholdet af den i artikel 3, stk. 2, omtalte deklaration med supplerende oplysninger. Også dens format og enkeltheder om, hvorledes den skal leveres, kan angives.
- f) Der kan angives, hvilke oplysninger der skal gives i forbindelse med de af artikel 5 omfattede former for salg, og hvorledes det skal ske.

Artikel 13

Direktiv 79/530 ophæves med virkning fra det tidspunkt, hvor alle medlemsstaterne har iværksat de bestemmelser, som er nødvendige for at efterkomme dette direktiv.

Direktiv 79/531 betragtes som gennemførelsesdirektiv for elektriske ovne; dog kan medlemsstaterne undlade at gennemføre det indtil der i et ændret gennemførelsesdirektiv, som vedtages i henhold til artikel 10, fastsættes en dato herfor.

Artikel 14

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv, senest 1. juli 1992. De underretter straks Kommissionen herom. De sætter bestemmelserne i kraft senest 1. januar 1993.

Når medlemsstaterne vedtager disse bestemmelser, henvises der deri til dette direktiv, eller de ledsages ved offentliggørelsen af en sådan henvisning. De nærmere regler for denne henvisning fastsættes af medlemsstaterne.

2. Medlemsstaterne underretter Kommissionen om alle foranstaltninger, som træffes inden for dette direktivs område.

Artikel 15

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den

På Rådets vegne

Formand

ISSN 0254-1459

KOM(91) 285 endelig udg.

DOKUMENTER

DA

10

Katalognummer : CB-CO-91-321-DA-C

ISBN 92-77-74592-4

Kontoret for De Europæiske Fællesskabers Officielle Publikationer
L-2985 Luxembourg